

Arvostelut

Hugo Pratt: Saint-Exupéry - viimeinen lento

Jalava 1996

Hugo Prattin viimeinen eläessään julkaistu sarjakuva-albumi kertoo ranskalaisesta kirjailijasta Antoine de Saint-Exupérystä, joka tunnetaan parhaiten Pikku prinssi -lastenkirjastaan. Saint-Exupéryn suuri intohimo oli lentäminen, mistä aiheesta hän myös kirjoitti monta kirjaa. Saint-Exupéry katosi tiedustelulennolla vuonna 1944. Saksalaisten lentokoneiden epäillään pudottaneen hänet jonnekin Välimeren.

Tuo kohtalokas lento on Prattin albumin aiheena. Saint-Exupéry istuu koneessaan lennolla, jolta ei ole paluuta, ja muistelee elämänsä ratkaisevia tapahtumia, rakkauksia, pettymyksiä, murheita ja iloa.

Pratt kuvittaa toisen miehen muistoja, mutta näiden kahden seikkailija-taiteilijan hengenheimolaisuus käy selväksi ansiokkaan (ja tarpeellisen) esipuheen perusteella. Saint-Exupéry saa tavallaan toimia Prattin alter egona Corto Maltesen sijasta. Prattin on maininnut Corton katoavan Saint-Exupéryn tavoin jäljettömiin Espanjan sisällissodan tuoksinnassa, kun maailma oli kulkenut hänen kaltaistensa sankareiden ohi. Pratt ei raaskinut tappaa Cortoa, vaan Corton viimeinen albumi *Mu-kadonnut manner* oli pikem-

minkin vanhojen ystävien jäljennäkeminen.

Viimeinen lento on suuren taiteilijan hyvästijuttu lukijoilleen. Saint-Exupéryn kautta Pratt antaa ymmärtää, että eletty elämä oli täysi ja rikas. Prattille kuolemakin on uusi seikkailu.

Jukka Heiskanen

PS. Saint-Exupéryn tarina ei ollut ihan viimeinen Prattin sarjakuva. Ranskalaisen (A SUIVRE) lehden numerossa 213 postuumisti julkaistu *Dans un ciel lointain* (Kaukaisella taivaalla) käsitteli sekin lentämistä, rakkautta ja kuolemaa. Tätä kirjoitettaessa ei ole vielä ilmestynyt (A SUIVREN) numero 224, johon on lupailtu Prattin vihoviimeistä vielä julkaisematonta sarjakuvaa – vuosi hänen kuolemansa jälkeen.

Kivi Larmola - Harto Hänninen: Parkkipaikka auringossa

Jalava 1996

Parkkipaikka auringossa on Kivi Larmolan tähän asti ilmestyneistä albumeista onnistunein. Larmolan ja Hännisen yhdessä laatima tarina on jännevä ja pysyy harvinaisen hyvin koossa. Kovin moni suomalainen sarjakuvantekijä ei ole saanut kokonaisen albumin mitaista juonta toimimaan loppuun saakka.

Albumi on nokkela veijaritarina onnettomasta suomalaisesta kellaribändistä, joka sattuu muistuttamaan erehdyttävästi jenkkiäistä megayhtyettä. Suomipoikia luullaan superhähdiksi rapakon takaa, ja kun tilaisuus astua toisiin saappaisiin avautuu uskomattoman sattuman kautta, miekkoset kokeilevat suuren maailman

meininkiä kahvilusikoita näpistelevän managerinsa usuttamana. Eikä kukaan huomaa karvapäiden vaihtuneen.

Albumin monet hupaiset viittaukset avautuvat parhaiten sellaiselle, jolla on edes joltista populaarikulttuurin ja rockmaailman tuntemusta. Tarinan innoittajina toimineille parodisille rockelokuvillekin nyökkäilläään kohteliaan avoimesti muutama kertaan.

Albumin syntyhistoria on mielenkiintoinen. Sen ensimmäinen versio ilmestyi jatkokertomuksena Ilta-Sanomissa pari kesää sitten. Albumijulkaisua varten Larmola piirsi suuren osan tarinasta uudelleen. Palannemme muutenkin erikoislaatuiseen valmistumisprosessiin myöhemmin Sarjainfossa, kunhan saamme tekijät haastattelupöydän ääreen.

Jukka Heiskanen

